

Od.16.177 Ἡ μὲν ἄρ' ὡς ἔρξασα πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Od.16.178 ἦϊεν ἐς κλισίην. Θάμβησε δέ μιν φίλος υἱός,
Od.16.179 ταρβήσᾳς δ' ἐτέρωσε βάλ' ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη,
Od.16.180 καί μιν φωνήσᾳς ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Od.16.181 « ἄλλοιός μοι, ξεῖνε, φάνης νέον ἢ ἐπάροιθεν,
Od.16.182 ἄλλα δὲ εἶματ' ἔχεις καί τοι χρῶς οὐκέθ' ὁμοῖος.
Od.16.183 Ἦ μάλα τις θεὸς ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
Od.16.184 ἀλλ' ἴληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώομεν ἱρὰ
Od.16.185 ἠδὲ χρύσεια δῶρα, τετυγμένα· φεῖδεο δ' ἡμέων. »
Od.16.186 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Od.16.187 « οὐ τίς τοι θεὸς εἶμι· τί μ' ἀθανάτοισιν εἴσκεις;
Od.16.188 Ἄλλα πατὴρ τεός εἶμι, τοῦ εἵνεκα σὺ στεναχίζων
Od.16.189 πάσχεις ἄλγεα πολλά, βίᾳς ὑποδέγμενος ἀνδρῶν. »
Od.16.190 Ὡς ἄρα φωνήσᾳς υἱὸν κύσε, καδ δὲ παρειῶν
Od.16.191 δάκρυον ἤκε χαμάζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμὲς αἰεὶ.
Od.16.192 Τηλέμαχος δ', —οὐ γάρ πω ἐπέιθετο ὄν πατέρ' εἶναι, —
Od.16.193 ἐξαυτίς μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Od.16.194 « οὐ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πατὴρ ἐμός, ἀλλά με δαίμων
Od.16.195 θέλγει, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.
Od.16.196 Οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόωτο
Od.16.197 ᾧ αὐτοῦ γε νόω, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
Od.16.198 ῥηϊδίως ἐθέλων θείῃ νέον ἠδὲ γέροντα.
Od.16.199 Ἦ γάρ τοι νέον ἦσθα γέρων καὶ ἀεικέα ἔσσο·
Od.16.200 νῦν δὲ θεοῖσιν ἕοικας, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι. »
Od.16.201 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Od.16.202 « Τηλέμαχ', οὐ σε ἕοικε φίλον πατέρ' ἔνδον ἐόντα
Od.16.203 οὔτε τι θαυμάζειν περιώσιον οὔτ' ἀγάασθαι·
Od.16.204 οὐ μὲν γάρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
Od.16.205 ἀλλ' ὄδ' ἐγὼ τοιόσδε, παθῶν κακὰ, πολλὰ δ' ἀληθείς,
Od.16.206 ἤλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.

Od.16.207 Αὐτάρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναίης ἀγελείης,
Od.16.208 ἢ τέ με τοῖον ἔθηκεν ὅπως ἐθέλει, δύναται γάρ,
Od.16.209 ἄλλοτε μὲν πτωχῶ ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Od.16.210 ἀνδρὶ νέῳ καὶ κᾶλὰ περὶ χροῖ εἵματ' ἔχοντι.
Od.16.211 Ἐρῆϊδιον δὲ θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Od.16.212 ἡμὲν κῦδῆναι θνητὸν βροτὸν ἠδὲ κακῶσαι. »
Od.16.213 Ὡς ἄρα φωνήσᾳς κατ' ἄρ' ἔζετο, Τηλέμαχος δὲ
Od.16.214 ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐσθλὸν ὀδύρετο δάκρυα λείβων.
Od.16.215 Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἴμερος ὦρτο γόοιο·
Od.16.216 κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον ἢ τ' οἰωνοί,
Od.16.217 φῆναι ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσί τε τέκνα
Od.16.218 ἀγρόται ἐξείλοντο πάρος πετεηνὰ γενέσθαι·
Od.16.219 ὥς ἄρα τοί γ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον.
Od.19.467 Τὴν γρηῦς χεῖρεςσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα
Od.19.468 γνῶ ρ' ἐπιμασσαμένη, πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι·
Od.19.469 ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη, κανάχησε δὲ χαλκός,
Od.19.470 ἄψ δ' ἐτέρωσ' ἐκλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυθ' ὕδωρ.
Od.19.471 Τὴν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἔλε φρένα, τῷ δέ οἱ ὅσσε
Od.19.472 δακρυόφιν πλήσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
Od.19.473 Ἀψαμένη δὲ γενεῖου Ὀδυσσῆα προσέειπεν·
Od.19.474 « ἦ μάλ' Ὀδυσεύς ἐσσι, φίλον τέκος· οὐδέ σ' ἐγὼ γε
Od.19.475 πρὶν ἔγνω, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάσθαι. »
Od.21.188 Τῷ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν ὀμαρτήσαντες ἅμ' ἅμφω
Od.21.189 βουκόλος ἠδὲ συφορβὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
Od.21.190 ἐκ δ' αὐτὸς μετὰ τοὺς δόμου ἤλυθε δῖος Ὀδυσεύς.
Od.21.191 Ἄλλ' ὅτε δὴ ρ' ἐκτὸς θυρέων ἔσαν ἠδὲ καὶ αὐλῆς,
Od.21.192 φθηγξάμενός σφ' ἐπέεσσι προσηύδα μιλιχίοισι·
Od.21.193 « βουκόλε καὶ σύ, συφορβέ, ἔπος τί κε μῦθησαίμην,
Od.21.194 ἦ αὐτὸς κεύθω; Φάσθαι δέ με θῦμὸς ἀνώγει.
Od.21.195 Ποῖοί κ' εἶτ' Ὀδυσῆϊ ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι

Od.21.196 ὦδε μάλ' ἑξαπίνης καί τις θεὸς αὐτὸν ἐνείκαι;
Od.21.197 Ἦ κε μνηστήρεσσιν ἀμύνοιτ' ἦ Ὀδυσῆϊ;
Od.21.198 Εἶπαθ' ὅπως ὑμέας κραδίη θῦμός τε κελεύει. »
Od.21.199 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
Od.21.200 « Ζεῦ πάτερ, αἶ γὰρ τοῦτο τελευτήσεται ἐέλδωρ,
Od.21.201 ὡς ἔλθοι μὲν κείνος ἀνήρ, ἀγάγοι δέ ἐ δαίμων·
Od.21.202 γνοίης χ', οἷη ἐμῆ δύναμις καὶ χεῖρες ἔπονται. »
Od.21.203 Ὡς δ' αὕτως Εὐμαῖος ἐπέυξατο πᾶσι θεοῖσι
Od.21.204 νοστήσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.
Od.21.205 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τῶν γε νόον νημερτέ' ἀνέγνω,
Od.21.206 ἐξαυτίς σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Od.21.207 « ἔνδον μὲν δὴ ὄδ' αὐτὸς ἐγώ, κακὰ πολλὰ μογήσᾱς,
Od.21.208 ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτει ἔς πατρίδα γαίαν.
Od.21.209 Γινώσκω δ' ὡς σφῶϊν ἐλδομένοισιν ἰκάνω
Od.21.210 οἷοισι δμῶων· τῶν δ' ἄλλων οὐ τευ ἄκουσα
Od.21.211 εὐξαμένου ἐμὲ αὐτίς ὑπότροπον οἴκαδ' ἰκέσθαι.
Od.21.212 Σφῶϊν δ', ὡς ἔσεται περ, ἀληθείην καταλέξω·
Od.21.213 εἶ χ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστήρας ἀγαυούς,
Od.21.214 ἄξομαι ἀμφοτέροισ' ἀλόχους καὶ κτήματ' ὀπάσσω
Od.21.215 οἰκία τ' ἐγγυὺς ἐμεῖο τετυγμένα· καί μοι ἔπειτα
Od.21.216 Τηλεμάχου ἐτάρω τε κασιγνήτω τε ἔσεσθον.
Od.21.217 Εἰ δ' ἄγε δὴ καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλό τι δείξω,
Od.21.218 ὄφρα μ' εἴθ' ἂν γνῶτον πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ,
Od.21.219 [οὐλήν, τὴν ποτέ με σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
Od.21.220 Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν υἰάσιν Αὐτολύκοιο. »]
Od.21.221 Ὡς εἰπὼν ῥάκεα μεγάλης ἀποέργαθεν οὐλῆς.
Od.21.222 Τὼ δ' ἐπεὶ εἰσιδέτην εὐ τ' ἐφράσαντο ἕκαστα,
Od.21.223 κλαῖον ἄρ' ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφροσι χεῖρε βαλόντε
Od.21.224 καὶ κύνεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλὴν τε καὶ ὦμους·
Od.21.225 ὡς δ' αὕτως Ὀδυσσεὺς κεφαλᾶς καὶ χεῖρας ἔκυσε.

Od.17.291 ἄν δὲ κύων κεφαλὴν τε καὶ οὔατα κείμενος ἔσχεν,
Od.17.292 Ἄργος, Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς
Od.17.293 θρέψε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο, πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἱρὴν
Od.17.294 ὤχετο. Τὸν δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
Od.17.295 αἶγας ἐπ' ἀγροτέρᾳς ἠδὲ πρόκας ἠδὲ λαγούς·
Od.17.296 δὴ τότε κεῖτ' ἀπόθεστος ἀποιχομένοιο ἄνακτος
Od.17.297 ἐν πολλῇ κόπρω, ἣ οἱ προπάροιθε θυράων
Od.17.298 ἡμιόνων τε βοῶν τε ἄλις κέχυτ', ὄφρ' ἂν ἄγοιεν
Od.17.299 δμῶες Ὀδυσσῆος τέμενος μέγα κοπρίσσοντες·
Od.17.300 ἔνθα κύων κεῖτ' Ἄργος ἐνίπλειος κυνοραιστέων.
Od.17.301 Δὴ τότε γ', ὡς ἐνόησεν Ὀδυσσεά ἐγγὺς ἐόντα,
Od.17.302 οὐρῆ μὲν ῥ' ὄ γ' ἔσηνε καὶ οὔατα κάββαλεν ἄμφω,
Od.17.303 ἄσσον δ' οὐκέτ' ἔπειτα δυνήσατο οἴο ἄνακτος
Od.17.304 ἐλθέμεν· αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,
Od.17.305 ῥεῖα λαθὼν Εὐμαιῶν, ἄφαρ δ' ἐρεεῖνετο μῦθω·
Od.17.306 « Εὐμαί, ἣ μάλα θαῦμα κύων ὄδε κεῖτ' ἐνὶ κόπρω.
Od.17.307 Κᾶλὸς μὲν δέμας ἐστίν, ἀτὰρ τόδε γ' οὐ σάφα οἶδα,
Od.17.308 ἣ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἶδει τῷδε,
Od.17.309 ἣ αὐτῶς οἰοί τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
Od.17.310 γίνοντ', ἀγλαΐης δ' ἔνεκεν κομέουσιν ἄνακτες. »
Od.17.311 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφησεν, Εὐμαίε συβῶτα·
Od.17.312 « καὶ λίην ἀνδρός γε κύων ὄδε τῆλε θανόντος
Od.17.313 εἰ τοιόσδ' εἶη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ ἔργα,
Od.17.314 οἶόν μιν Τροίηνδε κίων κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
Od.17.315 αἰψά κε θηήσαιο ἰδὼν ταχυτήτα καὶ ἀλκὴν.
Od.17.316 Οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
Od.17.317 κνώδαλον, ὅττι δίοιτο· καὶ ἵχνεσι γὰρ περιήδη.
Od.17.318 Νῦν δ' ἔχεται κακότητι, ἄναξ δέ οἱ ἄλλοθι πάτρης
Od.17.319 ὤλετο, τὸν δὲ γυναῖκες ἀκηδέες οὐ κομέουσι.
Od.17.320 Δμῶες δ', εὖτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες,

- Od.17.321 οὐκέτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν ἐναίσιμα ἐργάζεσθαι·
Od.17.322 ἤμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς
Od.17.323 ἄνέρος, εὖτ' ἄν μιν κατὰ δούλιον ἡμαρ ἔλῃσιν. »
Od.17.324 Ὡς εἰπὼν εἰσῆλθε δόμους ἐὺ ναιετάοντας,
Od.17.325 βῆ δ' ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς.
Od.17.326 Ἄργον δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο,
Od.17.327 αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ.